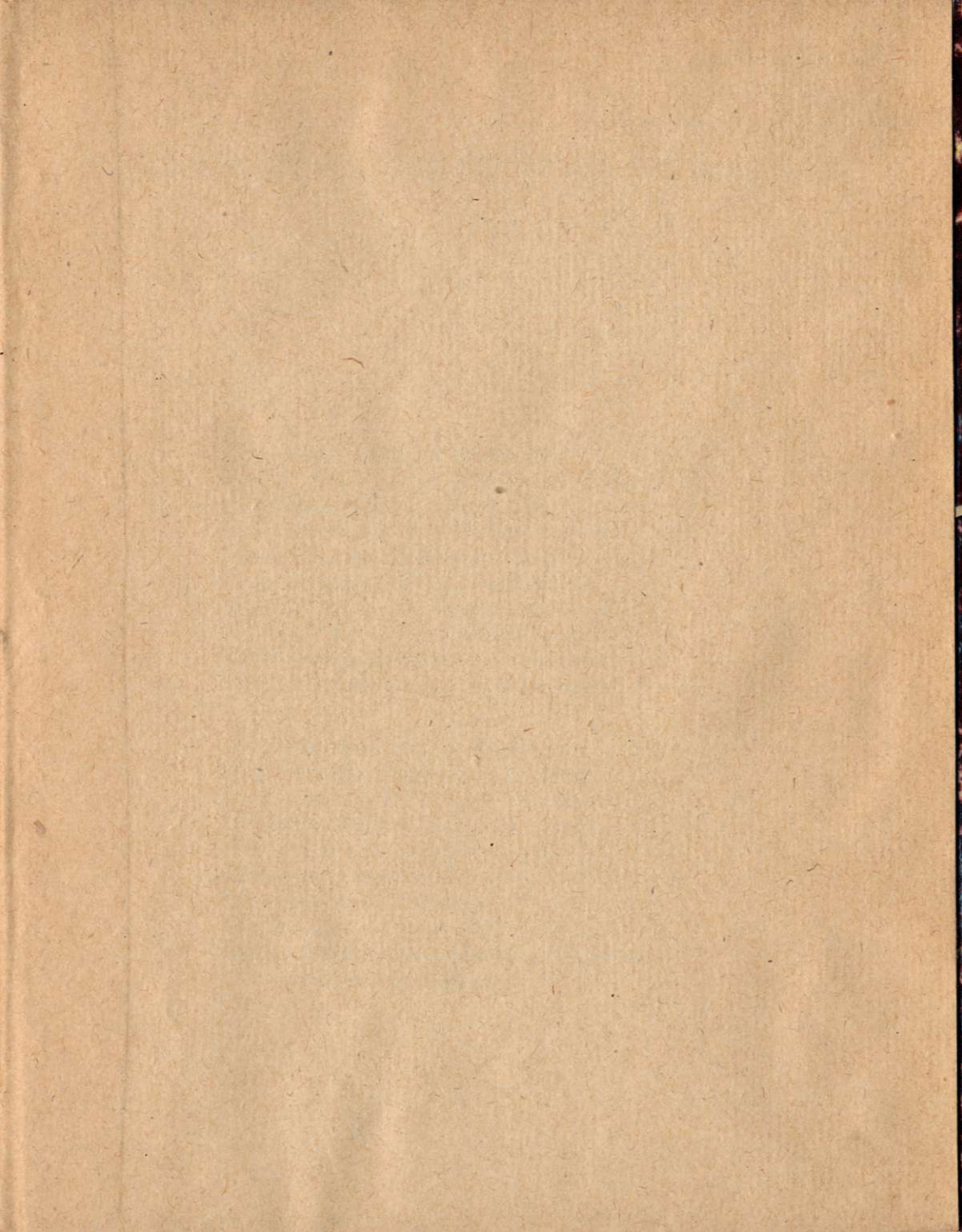

Försök till
en Sång.
(1808).

311 11 70.

K. W. Ström
P. Kammarens journal

Försök till en Sång till Finska Arméen.

(1808)

Du ärans Folk på Auras strand!
Så rik på Hjeltar, kraft och dygder,
Som allas blick i alla land
Med häpnad fäst vid dina bygder:
Hvar fins ett språk som skildra kan
Den tacksambhet, du vetat väcka
Hos hvarje redlig Medborgsman?
Så långt sig tidens häfder sträcka
Skall aldrig glömskans välde stäcka
Det lof, som du så rättvist vann.

Alt hvad man sagt i fordna dar
Om Göthens undransvärda dater,
Dem man som mönster framställt har
Af tapperhet för Folk och Stater,
Bli ej från nu en gåta mer,
Som Sannings-Forskarn vägrar höra,
Sen man bland Svithiods Söner ser
En flock af Kämpar under göra:
Män - dem blott hederns känslor röra
Och trofastheten lagar ger.

Gån Jordens Folk! till Norden, gån,
Och sen -- de äro inga dikter,
De ljus, som stråla derifrån
Af ädla, troget fyllda pligter!
Och om er blick ej blindhet slår,
Bland Finlands Skogar, Berg och Slätter:
Sen -- ty exemplet tydligt står --
Hvad mot de skaror våldet sätter
Att öfva rån och oförrätter,
En handfull frie dock förmår.

Förtviflen ej om dygdens makt;
Tron dem ej eviga -- de bojar,
Som i vår tid med fräckt förackt
Man smidt kring Throner, Slott och Kojor:
År Fosterlandets välfärd kär:
År nitet sant för KUNG och Staten:
Då -- Patrioten tjusad lär
Af Finska Bonden och Soldaten
Att hvilat, njutningen och maten,
År ej vårt högsta syfte här.

Nys njutande den blida lott,
Som fridens palm och nyttans möda
I skygd mot ärelystnans brott
I hvarje svekfritt hjerta föda,
Fick Verlden, ädla Folk! af dig
Ett bud, så skönt, så värddt att minnas:
Det -- att med flit förädla sig,
Och att, om lifvets väl skall vinnas,
Den dömmar falskt, som tror det finnas
I mord och stampingar och krig.

Men när en främmande Despotism
Sjelf kanske missledd och besviken
Vill sälla dig med fanatism
Till massan af förtryckta Riken,
För jordens barn du tydligt gör,
Att legda Hörder alltid bäfva
För den som Frihets-Svärdet för,
Samt att tyranner fruktlöst sträfva
Att denna sköna känsla qvafva,
Som redlighetens styrka gör.

Åröfrarn lemna ingen rast;
Af fruktan för den hämd som stundar;
Ty aldrig står det välde fast,
Som våld och orättvisa grundar.
Så rasen då, omiensklige!
Som ögonblickets framgång dårar,
Låt lyckan tvinga er att le:
Dock -- i de qval och i de tårar
Som plöja nödens kind med fårar
Gör fröt till er -- förbannelse.

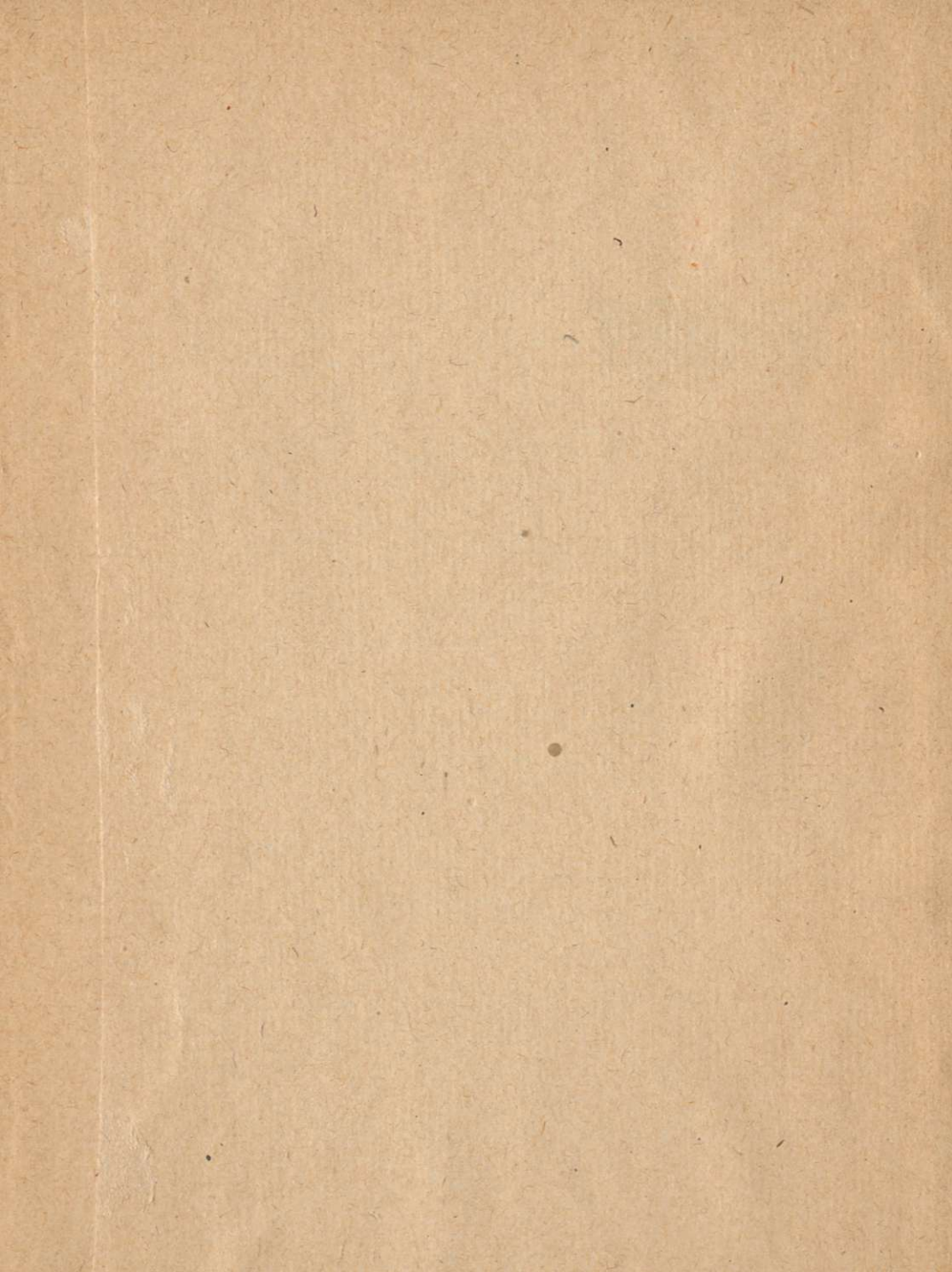
Men tappra Folk! hvad ger dig mod
Att så för KUNE och Fosterlandet
Se spillas gladt ditt sista blod,
Och offra allt åt Samfundsbandet?
När i förtryckarns hand likväl,
Är allt hvad här du kärast äger,
Hvad Magter stafva ditt befäl?
Den Gud, som vakar kring ditt läger:
Den plikt allt annat öfverväger:
Och samvetsfriden i din själ.

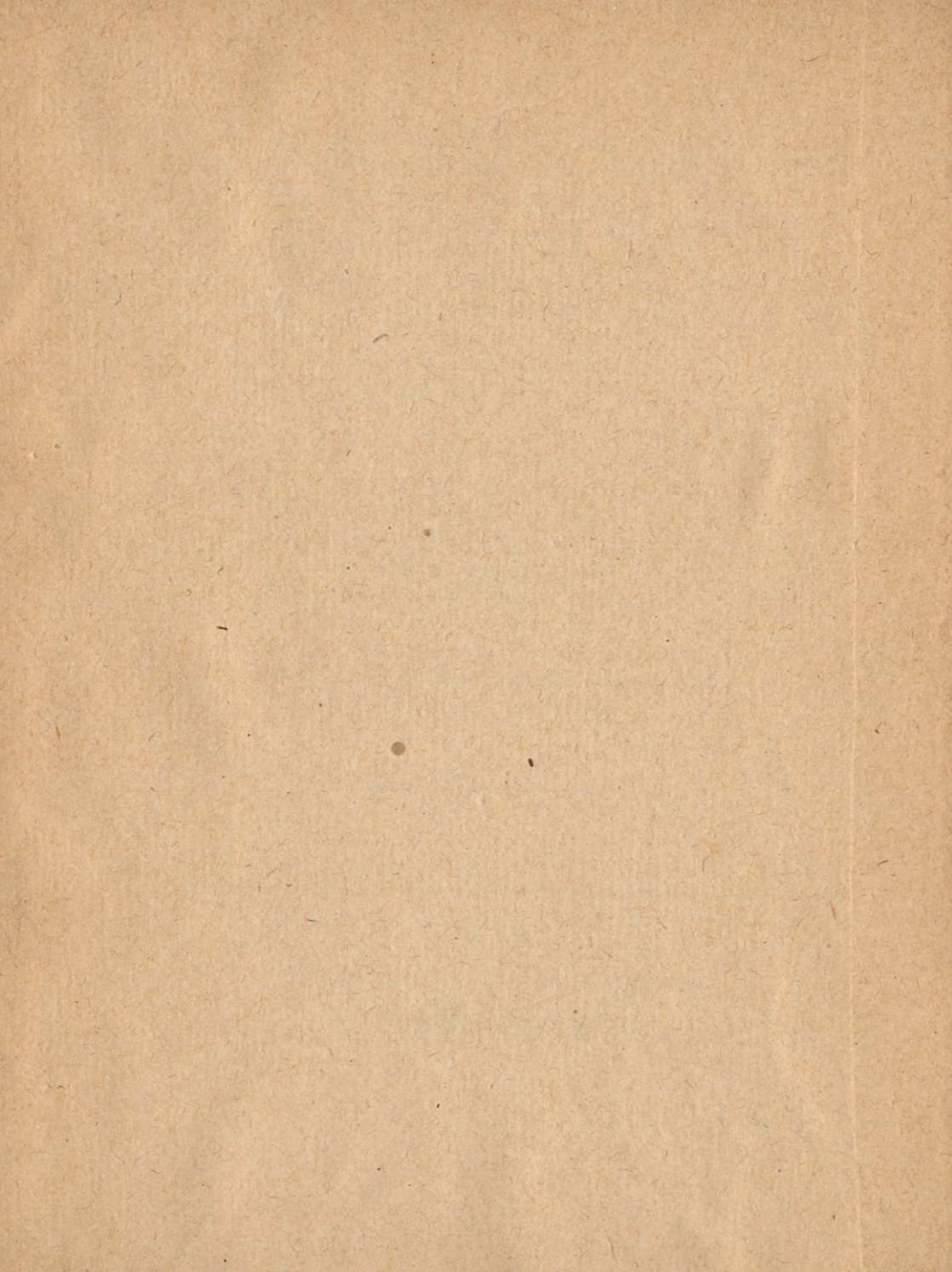
Där dessa dygder fattat rot,
Där denna valknut hjertan fäster,
Där räds man ej tyrannens hot
Från Öster, Söder, Norr och Väster.
Upp! Medborgsmän! bevisom då
Att Finnens redlighet och ära
Är Svenskens egendom också:
Så skall med helgd af denna lära
Ej något Folk bli mera nära
Odödlighetens lön att få.

Soldat! helt visst du tacksam vet,
Hvad utom dig hvar annan funnit,
Att dina Chefers skicklighet.
Beredt de Segrar dem du vunnit.
De dele då din Lagers glans,
Som lärt dig att ej faran mäta,
Där tapperheten bryter lans.
Er -- glömskan ens ej kan förgäta!
Er -- Snillet hand bordt ensam flåta
De första bladen i Er Krans.

Hållas,

Tryckt uti Kongl. Fält-Tryckeriet
hos Directeuren Peter Sohm.

Ro. Kuvankuvija taide 2.
Försök

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 102 1894

mf

